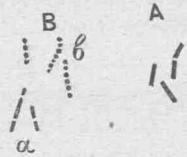

παθολογίας, σημειούμενον μόνον ὅτι ὅλα τὰ ἀπαί-
σια ὀνόματα τῆς ψυαίμιας, τοῦ ἄνθρακος, τῆς φυ-
ματιώσεως, τοῦ ἐρυσσιπέλατος, τῶν τύφων, τῆς δι-
φθερίτιδος, τῶν ὀξέων ἐξανθημάτων, τῆς ὑμενο-
γόνου πνευμονίας, τῆς ὀξείας ἀτροφίας τοῦ ἥ-
πατος, τῆς χολέρας κ.τ.λ. ἔχουσιν ἰδίας ὁμωνύμους
ὄρισμένας μορφὰς βακτηρίων, καὶ ὅτι ὁ τρόπος
τῆς δράσεως αὐτῶν δὲν εἶνε διάφορος τοῦ ἄνω
περιγραφέντος τῶν ζυμωτι-
κῶν βακτηρίων ἐπὶ τῶν ζυ-
μωσίμων οὐσιῶν. Αὐταὶ
αὐταὶ αἱ λειτουργίαι τῆς
ζωῆς τῶν βακτηρίων ὑπο-
στηριζόμεναι πιθανῶς ὑπὸ
τῆς δράσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν
ἐκκρινομένων φυραμάτων
προκαλοῦσιν ἀλλοιώσεις καὶ
ἀποσυνθέσεις τῶν ἰσθῶν καὶ
τοῦ αἵματος βαθείας, ἢ παράγουσιν οὐσίας, αἵτινες
δρῶσιν ἐπὶ τῶν πέριξ ὡς δηλητήρια. Ἡ προκει-
μένη εἰκὼν 8 παριστᾷ τὰ βακτήρια τῆς φυμα-
τιώσεως.

Εἰκὼν 8. Βακτήρια
τῆς φυματιώσεως. Α. Μακροβακτήρια. Β α. Βραχυβακτήρια. β Κόκκοι.

γαγημένων προσκόπων, διευθυνομένων καθ' ὅλας
τὰς διευθύνσεις καὶ ἐξακριβούντων τὸν ἀριθμὸν,
τὰς θέσεις, τὰς ἀποστάσεις τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰ
τοιαῦτα, ἐγνώριζον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διὰ τί-
νων δυνάμεων καὶ διὰ τίνων μέσων ν' ἀντετε-
ξέλωσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Οὕτω καὶ ἐν τῷ με-
γάλῳ ἀγῶνι περὶ ὑπάρξεως, ὃν διηνεκῶς ἀγῶ-
νίζεται ὁ ἄνθρωπος, ἀνετέθη εἰς τοὺς φυσιοδι-
φας ἢ ὑπηρεσία τῶν προσκόπων. Εἰσδύοντες οὗ-
τοι εἰς χώρας ἀγνώστους καὶ μακρὰν κειμένας,
λαμβάνουσι πληροφορίας περὶ πάντων, ἐξακρι-
βοῦσι τὰς πηγὰς καὶ συναθροίζουσι γεγονότα
περὶ τῆς θέσεως, τῆς ἰσχύος ἢ τῆς ἀδυναμίας
τοῦ ἀπειλοῦντος τὸ ἄτομον ἐχθροῦ.»

ΣΠ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

(Μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν καὶ Ἀνδρέου Λωρῆ)

[Μετᾶφρ. Α. Π. Κουρτίδου.]

[Συνέχεια καὶ τέλος: ἴδε προηγ. φύλλον.]

Καθ' ἅπασαν τὴν ἄνω περιγραφὴν τῶν μικρο-
σκοπικῶν τούτων ὄντων παρελείψαμεν ν' ἀναφέ-
ρωμεν τὰ ἐνδοξα ὀνόματα τῶν ἐργατῶν, οἵτινες
πλήρεις ἀφοσιώσεως ἀφιέρωσαν ἅπαντα αὐτῶν τὸν
βίον εἰς σπουδὴν τούτων καὶ μελέτην. Ἐν μέσῳ
τῆς πληθῆος τῶν ἐρευνητῶν τούτων λάμπουσι τὰ
ὀνόματα τοῦ Schwann, Pasteur, Cohn, Nae-
geli, Billroth, Zopf, οἵτινες ἀκάματι καὶ ἀ-
κατάβλητοι, συνετέλεσαν τὰ μέγιστα πρὸς δια-
λεύκανσιν τοῦ σκοτεινοῦ βίου τῶν βακτηρίων.

Τὰ βακτήρια συντελοῦντα εἰς ἀποσύνθεσιν τῶν
τεθνεώτων ὄντων καὶ προκαλοῦντα τὸν θάνατον
διὰ τῶν νόσων, ἐκχέσαμεν ἐν ἀρχῇ τῆς πραγ-
ματείας ἡμῶν ὄντα εὐεργετικά. Ἐν τούτοις ὁ ἄν-
θρωπος ὡς ἄτομον ἢ ὡς κοινωνία, εὐρίσκομένη ἐν
μέσῳ τῶν ὄντων τούτων, δὲν σκέπτεται οὕτω. Ζη-
τεῖ διὰ παντὸς τρόπον νὰ διαφύγη τὰς ἐπιθέ-
σεις, ἃς ἡ φύσις ἀδιαλείπτως διεγείρει κατ' αὐ-
τοῦ. Ὅπως δὲ οὗτος ἐνίκησε τὴν φύσιν εἰς δια-
φόρους ἄλλας περιστάσεις καὶ κατέστησεν αὐτὴν
ὑποχείριον καὶ δούλην τοῦ πνεύματός του, οὕτω
ζητεῖ νὰ εὕρη τὰ μέσα πρὸς ἀντίστασιν κατὰ
τῆς ἐπιθέσεως τῶν βακτηρίων. Πρὸς τούτο δὲ
ὀδηγοῦσιν αὐτὸν οἱ φυσιοδίφαι. Ἐνεκα τούτου
λίαν ἐπιτυχῶς βακτηριοδίφης τις συγκρίνει τοὺς
μετὰ τῶν ὄντων τούτων ἐνασχολουμένους ἐπιστή-
μονας πρὸς τοὺς ἐν πολέμῳ προσκόπους. «Κατὰ
τὸν τελευταῖον γαλλογερμανικὸν πόλεμον,» λέ-
γει οὗτος, «οἱ Γάλλοι εὐρίσκόμενοι ἀδιακόπως
ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐχθρῶν καὶ τῆς ἀ-
ποστάσεως αὐτῶν, ἐβάδιζον μετ' ἀβεβαιότητος
καὶ ἀμφιβολίας, ἐνῶ οἱ Γερμανοὶ περιστοιχιζό-
μενοι ὑπὸ πλέγματος εὐφυῶν καὶ καλῶς παιδα-

Ἡ κυρία Δουρριέν καθ' ὄλον τὸν μακρὸν τῆς
θλίψεως αὐτῆς χρόνον διεφύλαττεν ἀμυδρὰν τινα
ἐλπίδα ὅτι ὁ υἱὸς τῆς ἔζη. Ἐφ' ὅσον μήτηρ
τις δὲν ἰδῆ ἰδίους ὄμμασι νεκρὸν τὸ τέκνον τῆς,
ἀρνεῖται νὰ ἐπικυρώσῃ, ὡς εἶπεῖν, διὰ τῆς συγ-
καταθέσεώς της, τὴν ἀλήθειαν τοῦ φοβεροῦ καὶ
ἀνεπανορθώτου γεγονότος, ὅπερ καλεῖται θάνατος.
Παραμυθεῖται λέγουσα ὅτι ἠπατήθησαν ἴσως οἱ
μάρτυρες, ὅτι παρεπλάνησαν αὐτοὺς τὰ φαινόμενα.
Πιστεύει ὅτι δυνατὸν νὰ ἐπιστρέψῃ αἴφνης, ἀνα-
μένει δ' ὡς εἶπεῖν τὴν ἐπιστροφὴν ἐκείνην. Χι-
λιάδες μητέρων στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν ὑπό-
κεινται εἰς τὴν ἐκ στοργῆς φρεναπάτην ταύτην,
ἢ δὲ κυρία Δουρριέν, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, εἶχε
τὸ δικαίωμα νὰ τρέφῃ τοιαύτην χιμαιρικὴν
ἐλπίδα.

Πράγματι ἡ τραγικὴ σκηνὴ τοῦ ναυαγίου
διέμενε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της, μετὰ εἴκοσι δύο
ἔτη, ζωηρὰ ὡς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ φοβε-
ροῦ δυστυχήματος. Ἐβλεπε τὴν *Kurthlar* κυ-
ματόπληκτον καὶ κινδυνεύουσαν νὰ καταποντισθῇ.
Ἐβλεπεν ἑαυτὴν προσδέουσαν διὰ τῶν ἰδίων
τῆς χειρῶν τὸ τέκνον τῆς ἐπὶ μεγάλου σωσίβιου,
ἐν ᾧ ἐπιβάται καὶ ναῦται εἰσώρμων, ἐσωρεύοντο
εἰς τὰς ἀκάτους, εἶτα δὲ ἀπολειφθεῖσαν ὀπίσω
καὶ παρακαλοῦσαν, καθικετεύουσαν νὰ σώσῃ
τούλάχιστον τὸ βρέφος. Ἀνθρωπὸς τις ἔλαβε
τότε ἀπὸ τῶν χειρῶν της τὸ σωσίβιον, ἄλλος δὲ
τῶν ναυτῶν ἔρριψεν αὐτὴν εἰς μίαν τῶν ἀκάτων.
Ἀλλὰ ταυτοχρόνως μετὰ φρίκης ἀπεριγράπτου
εἶδε τὸ σωσίβιον ὠθούμενον εἰς τὴν θάλασσαν,
ἀναρπαζόμενον μακρὰν τοῦ πλοίου ὑπὸ τῶν κυ-

μάτων, ἅτινα ἐθραύοντο κατὰ τοῦ ἐπιδεδεμένου λίκνου. Σπαρακτικὴν τότε ἐξέβαλε κραυγὴν, διέφυγε τὰς κρατούσας αὐτὴν χεῖρας, ἐβυθίσθη εἰς τὸ τρικυμιῶδες πέλαγος ὅπως σῶση τὸ τέκνον της... Οὐδ' ἐνόησε πῶς ὁ γενναῖος ναύτης Τζῶν Δέμμαν ἔσωσεν αὐτὴν, ἀλλ' ἐνεθυμεῖτο ἔτι τὴν ὀδυνηροτάτην ἀφύπνισιν αὐτῆς εἰς τὴν πραγματικότητα, τὴν ὀξείαν ἀπελπισίαν, τὰς πυρετώδεις νύκτας, εἶτα τὴν ἀκατάπαυστον ὀδύνην, καὶ τὰς μακρὰς ἀνωφελεῖς ἐρευνάς!... Ναί, ἀνεμνήσκειτο πάντων ἡ δύστηνος γυνὴ. Ἀκριβέστερον δ' εἶπεῖν τόσον φοβερὰν πληγὴν κατήνεγκε κατ' αὐτῆς τὸ δράμα ἐκεῖνο, ὥστε διέμεινεν ἀνιάτως μεμωλωπισμένη. Εἰκοσιπενταετηρὶς σχεδὸν εἶχε παρέλθῃ ἀπὸ τῶν γεγονότων ἐκείνων, ἀλλ' ἡ κυρία Δουρριὲν ἐθρῆνει ἔτι τὸ τέκνον αὐτῆς ὅπως τὴν πρώτην ἡμέραν! Ἐν τῇ κατ' ἐξοχὴν μητρικῇ ἐκείνῃ καρδίᾳ, ἐν μέσῳ τοῦ πένθους καὶ τῆς θλίψεως συνετηρεῖτο ἀκμαία ἡ ἀνάμνησις τοῦ προσφιλοῦς ὄντος!...

Ἐνίστε ὄνειροπολοῦσα ἐφανατίζετο τὸν υἱὸν αὐτῆς διερχόμενον τὰς ἀλλεπαλλήλους φάσεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας, τῆς ἥβης καὶ τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας. Ἐκαστον ἔτος ἀναπαρίστα αὐτὸν οἷος θὰ ἦτο, οἷος ἦτο ἴσως, διότι διεφύλαττε πείσμονά τινα πίστιν ὅτι ἔζη εἰσέτι. Τὴν ἀόριστον ἐκείνην ἐλπίδα οὐδὲν ἴσχυσε ν' ἀποσβέσῃ οὐδ' αἱ μάταιαι ἐνέργειαι οὐδ' αἱ ἀνωφελεῖς ἐρευναι, οὐδ' ὁ παρελθὼν χρόνος!

Διὰ τοῦτο τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἀνέμενε τὸν πατέρα αὐτῆς στερεὰν ἔχουσα ἀπόφασιν νὰ ζητήσῃ ἀκριβεῖς περὶ τῶν συμβαινόντων πληροφωρίας.

Ὁ Δουρριὲν ἀφίκετο παρακολουθούμενος ὑπὸ νέου τινός, ὃν συνέστησεν αὐτῇ διὰ τούτων τῶν λέξεων :

— Κόρη μου, σοῦ συνιστῶ τὸν κύριον Ἔρικ Ἐρσεβον περὶ τοῦ ὁποίου τοςάκις σοῦ ὠμίλησα, καὶ ὅστις πρὸ ὀλίγου ἦλθεν εἰς Παρισίους. Ἡ Γεωγραφικὴ Ἐταιρία θὰ τῷ ἀπονεύμῃ τὸ μέγα μετᾶλλιον τῆς τιμῆς· μοῦ ἔκαμε δὲ τὴν χάριν νὰ δεχθῇ τὴν φιλοξενίαν μας.

Ἐν τῇ ἀμάξῃ εἶχε συμφωνηθῆ νὰ μὴ ἀποκαλυφθῇ ἀμέσως καὶ τραχέως ἡ ἀλήθεια, ἀλλ' ὁ Ἔρικ νὰ διηγηθῇ πρῶτον τυχαίως δῆθεν τὴν ιστορίαν τοῦ ἐν Νορῶι εὐρεθέντος παιδίου, καὶ οὕτω κατὰ μικρὸν, χωρὶς νὰ ἐπενέγκῃ βίαιον ἠθικὸν κλονισμόν εἰς τὴν κυρίαν Δουρριὲν νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶνε υἱὸς της. Ἄλλ' εὐρεθεῖς ἐνώπιον τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐπελάθετο τῶν ἀποφασισθέντων. Ἐγένετο ὠχρότατος καὶ ὑπέκλινε βαθείως οὐδὲ λέξιν δυνηθεῖς ν' ἀρθρώσῃ.

Αὕτη δὲ ἐγερθεῖσα τοῦ ἀνακλίντρου παρετήρει αὐτὸν μετ' ἀγαθότητος. Ἄλλ' αἴφνης οἱ ὀφθαλμοὶ της διεστάλησαν, τὸ χεῖλός της ἐφρικίασεν, ἡ χεὶρ της ἐτάθη πρὸς αὐτόν:

— Γιέ μου!... Εἶσθε υἱὸς μου! ἀνέκραξε. Χωρήσασα δ' ἐν βῆμα πρὸς τὸν Ἔρικ.

— Ναί, εἶσαι τὸ παιδί μου, εἶπεν. Ἐχεις ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πατρός σου!...

Ἐν ᾧ δ' ὁ Ἔρικ κατασπώμενος εἰς δάκρυα ἐγονυπέτει ἐνώπιον τῆς μητρὸς του, ἡ δυστυχὴς γυνὴ λαβοῦσα διὰ τῶν δύο χειρῶν τὴν προσφιλῆ κεφαλὴν τοῦ υἱοῦ της καὶ ἀσπαζομένη αὐτὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου κατέπιπτε λιπόθυμος ἐξ ὑπερβαλλούσης εὐτυχίας!...

KB'

Ἐπιλογος.

Μετὰ ἓνα μῆνα ἡ θετὴ τοῦ Ἔρικ οἰκογένεια προσεκλήθη εἰς οἰκογενειακὴν ἐορτὴν ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ πάππου εἰς τὸ ἡμίσειαν λεῦγαν ἀπέχον τῆς Βρεστῆς κτῆμα αὐτῶν Βαλφεραί. Ἡ κυρία Δουρριὲν ἠθέλησεν ἐξ εὐγενούς ἐγνώμοσύνης, νὰ καταστήσῃ κοινωνοὺς τῆς βαθείας, τῆς ἀνεκφράστου χαρᾶς αὐτῆς, τὰς ἀφελεῖς καὶ ἀγαθὰς ἐκείνας ὑπάρξεις, αἵτινες εἶχον σῶση τὸν υἱὸν της. Ἀπήτησε δὲ ὅπως καὶ ἡ κυρὰ Κατρίνα καὶ ἡ Βάνδα, ὁ Ἐρσεβον καὶ ὁ Ὄθων ἔλθωσιν ἐκ Νορβηγίας μετὰ τοῦ ἱατροῦ Σβαρμεγκρόνα, τῆς Κάζας, τοῦ Βρέδεζορδ καὶ τοῦ Μαλαρίου.

Ἐν μέσῳ τῆς τραχείας ἐκείνης τῆς Βρεττάνης φύσεως, παρὰ τὴν ἀγρίαν τῆς Ἀρμορικῆς θάλασσαν, οἱ Νορβηγοὶ ἦσαν ἤττον βεβαίως ἐκτετοπισμένοι ἢ ἐν τῇ ὁδῷ Βαρὲν τῶν Παρισίων. Ἐπεχειροῦν μακροὺς εἰς τὰ δάση περιπάτους, διηγοῦντο πρὸς ἀλλήλους ὅτι ἠγνοοῦν οἱ μὲν περὶ τῶν δέ, συνημολογοῦν τὰ μέρη τῆς ἀληθείας ἢ ἐγίνωσκεν ἕκαστος περὶ τῆς μυστηριώδους ἐκείνης ιστορίας. Κατὰ μικρὸν δὲ πλείστα ἀνεξήγητα αὐτῆς σημεῖα διηκυκρινήθησαν. Φῶς ἐξέθορον ἐκ τῆς συσχετίσεως τῶν γεγονότων, τῶν μακρῶν διαλέξεων καὶ συζητήσεων.

Καὶ πρῶτον ποῖος ἦν ἄραγε ὁ Τοῦδωρ Βράουν; Ἐκ ποίου μεγάλου συμφέροντος ὁρμώμενος παρεκώλυε παντὶ σθένει τὸν Ἔρικ ν' ἀνεύρῃ τὴν οἰκογένειάν του; Μία καὶ μόνη λέξις τοῦ Πατρικίου Ὀδόνογαν ἤρκεσε ν' ἀποκαλύψῃ τοῦτο· ὁ Τοῦδωρ Βράουν ἐκαλεῖτο ἀληθῶς Τζῶν, ὑπὸ τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα μόνον ἐγίνωσκεν αὐτόν ὁ δυστυχὴς Ἴρλανδός. Ἄλλ' ὁ Νῶε Τζῶν ἦτο συνεταιρὸς τοῦ πατρός τοῦ Ἔρικ ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει τῆς πηγῆς τοῦ πετρελαίου, ἣν εἶχεν ἀνακαλύψῃ ὁ νεαρὸς μηχανικὸς ἐν Πενσυλβανίᾳ. Ἡ ἀπλῆ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος τοῦ Ἀμερικανοῦ ἔρριπτεν ἀπαίσιον φῶς ἐπὶ γεγονότων, ἅτινα ἐπὶ μακρὸν διέμειναν μυστηριώδη. Τὸ ὑποπτον τῆς Κυνθίας ναυάγιον, ἡ πτώσις τοῦ βρέφους εἰς τὴν θάλασσαν, ὁ θάνατος ἴσως τοῦ πατρός τοῦ Ἔρικ — πάντα ταῦτα φεῦ! ὡς ἀρχικὴν αἰτίαν εἶχον τὸ ἐταιρικὸν συμβόλαιον, ὅπερ ὁ Δουρριὲν ἀνεῦρεν

ἐν τοῖς ἐγγράφοις του καὶ ὅπερ διεσάφισε διὰ τινων ἐπεξηγήσεων.

— Πολλοὺς μῆνας πρὸ τοῦ γάμου του, εἶπεν εἰς τοὺς φίλους τοῦ Ἐρικ, ὁ γαμβρός μου εἶχεν ἀνακαλύψῃ πλησίον τοῦ Χαρρισβούργου πηγὴν πετρελαίου. Ἄλλὰ στερούμενος τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων ὅπως ἀγοράσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτῆς, ἐκινδύνευε ν' ἀπολέσῃ τὰ μεγάλα κέρδη ἅτινα ὑπισχνεῖτο ἢ ἐπιχειρήσει. Τυχαίως ἐγνώρισε τότε τὸν Νῶε Τζῶν, ὅστις δισχυρίζετο μὲν ὅτι ἦτο βοέμπορος ἐκ Φάρ—Ουῖεστ, ἀλλὰ πράγματι ἦτο — ὡς βραδύτερον ἐγνώσθη — δουλέμπορος εἰσάγων εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀνδράποδα ἐκ τῆς Νοτίας Καρολίνας. Ὁ Τζῶν οὗτος ἀνέλαβε νὰ καταβάλῃ τὸ πρὸς ἀγορὰν τῆς πηγῆς *Bardallias* καὶ ἐκμετάλλευσιν αὐτῆς ἀπαιτούμενον ποσόν, ἔπεισε δὲ τὸν Γεώργιον νὰ ὑπογράψῃ συμβόλαιον ἐξασφαλίζον εἰς ἑαυτὸν τὸ πλεῖστον τοῦ κέρδους. Ἐγὼ ἠγνόουν τοὺς ὄρους τοῦ συμβολαίου τούτου, κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ γάμου τῆς θυγατρὸς μου, κατὰ πάντα δὲ τὰ φαινόμενα καὶ ὁ Γεώργιος αὐτὸς τοὺς ἠγνόει. Ἦτο ἡμιστὰ ἐντρίβης περὶ τὰ τοιαῦτα. Εἶχε πλεῖστα ἄλλα προσόντα, ἦτο ἀπαράμιλλος μαθηματικὸς, φυσικὸς, μηχανικὸς, ἀλλ' ἔστερεῖτο πάσης πείρας τοῦ βίου δις ἤδη δι' ἀπειρίαν περιουσίαν ὄλην ἀπολέσας.

Ὡς φαίνεται, καὶ εἰς τὰς μετὰ τοῦ Νῶε Τζῶν διαπραγματεύσεις του ἔδειξε τὴν συνήθη του ἀμεριμνησίαν. Ὑπέγραψε κλειστοῖς ὄμμασι τὸ ὑποβληθέν αὐτῷ συμβόλαιον. Ἰδοὺ τὰ κυριώτερα ἄρθρα αὐτοῦ, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῆς ἀγγλικῆς εἰς ἣν ἦτο συντεταγμένον.

«... Ἄρθ. 3. Ἡ κυριότης τῆς πηγῆς *Bardallias* θὰ μείνῃ ἀδιαίρετος μεταξύ τοῦ ἀνακαλύψαντος αὐτὴν κ. Γεωργίου Δουρριέν καὶ τοῦ ἑτερορροῦθμου συνεταίρου κ. Νῶε Τζῶν.

«Ἄρθ. 4. Ὁ κ. Νῶε Τζῶν θέλει ἔχῃ τὴν διαχείρισιν ὅλου τοῦ χρηματικῆς ποσοῦ, ὅπερ κατέβαλε πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῆς πηγῆς. Θὰ πωλῇ τὰ προϊόντα αὐτῆς, θ' ἀποταμιεύῃ τὰς εἰσπράξεις, θὰ ἀποτίνῃ τὰς δαπάνας ὑποχρεούμενος νὰ δικαιολογῇ αὐτὰς ἕκαστον ἔτος εἰς τὸν συνέταιρόν του καὶ νὰ διανέμηται μετ' αὐτοῦ τὰ καθαρὰ κέρδη. Ὁ δὲ κ. Γεώργιος Δουρριέν θὰ διευθύνῃ τὰ τεχνικὰ ἔργα τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθ. 5. Ἐν ἡ περιπτώσει εἰς τῶν συγκυρίων ἐπιθυμητὴ νὰ πωλήσῃ τὸ μερίδιον αὐτοῦ ὑποχρεοῦται νὰ παράσῃ τὸ δικαίωμα τῆς προαγορᾶς εἰς τὸν συνέταιρόν του ὅστις λαμβάνει τρίμηνον προθεσίαν πρὸς ἀπόφασιν, θέλει δὲ γίνῃ ἀπόλυτος κύριος καταβάλλων τὸ κεφάλαιον πρὸς τρία τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν βεβαιωθεισῶν προσόδων κατὰ τὸν τελευταῖον ἰσολογισμόν.

Ἄρθ. 6. Μόνα τὰ τέκνα ἑκατέρου τῶν συνεταίρων κληρονομοῦσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ. Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ εἰς τῶν συνεταίρων εἶνε ἄτεκνος,

ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ τέκνου ἢ τῶν τέκνων τοῦ ἀποθανόντος συνεταίρου, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ εἰκοστοῦ αὐτῶν ἔτους, ἡ κυριότης ὁλόκληρος μεταβαίνει εἰς τὸν ἐπιζῶντα συνέταιρον, ἀποκλειομένων πάντων τῶν ἄλλων κληρονόμων τοῦ ἀποθανόντος.

«Σημ. Τὸ παρὸν ἄρθρον συνετάχθη ἕνεκα τῆς διαφόρου ἐθνικότητος τῶν δύο συνεταίρων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν δικαστικῶν περιπλοκῶν.»

Τοιοῦτο ἦτο, ἐξηκολούθησεν ὁ Δουρριέν, τὸ συμβόλαιον τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑπογράψῃ ὁ μέλλων γαμβρός μου, καθ' ἣν ἐποχὴν οὐδ' ἐφαντάζετο κἄν νὰ νυμφευθῇ, καὶ ὅτε πάντες, ἐκτὸς ἴσως τοῦ Νῶε Τζῶν, ἠγνόουν τὴν μεγίστην ἀξίαν ἣν ἐμελλε βραδύτερον ν' ἀποκτήσῃ ἡ πηγὴ *Bardallias*. Ὁ Ἀμερικανὸς ἐσκόπει πιθανῶς ν' ἀπελπίσῃ τὸν συνέταιρόν του περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐξογκῶν ἐπίτηδες τὰς δυσχερείας ὅπως δι' ἐλαχίστης δαπάνης ἀποκτήσῃ τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα. Ὁ γάμος τοῦ Γεωργίου μετὰ τῆς θυγατρὸς μου, ἡ γέννησις τοῦ υἱοῦ των, καὶ ἡ αἰφνιδία ἀποκάλυψις τοῦ μεγίστου τῆς πηγῆς πλοῦτου, μετέβαλον ἄρδην τὰ πράγματα. Δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ σφετερισθῇ ἀντὶ τεμαχίου ἄρτου τὴν προσοδοφόρον ἐκείνην πηγὴν, ἀλλ' ἤρκει ν' ἀποθάνῃ ὁ Γεώργιος καὶ εἶτα ὁ μοναδικὸς αὐτοῦ κληρονόμος. Ὅθεν μετὰ δύο ἀπὸ τοῦ γάμου του ἔτη, ἕξ μῆνας μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ ἐγγόνου μου, ὁ Γεώργιος εὐρέθη νεκρὸς πλησίον φρεατός τινος, δηλητηριασθεὶς ὑπὸ θανατηφόρων ἀτμῶν, ὡς εἶπον οἱ ἰατροί. Δὲν ἤμην τότε εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, διότι ἐν τῷ μεταξύ εἶχον διορισθῆ εἰς τὴν Ῥήγαν, τὸ δὲ ζήτημα τῆς κληρονομίας ἐκλονίσθη ὑπὸ πληρεξουσίου ἐπιτρόπου. Ὁ Νῶε Τζῶν ἐφάνη συμβιβαστικώτατος καὶ ὑπέγραψε πάντας τοὺς ὑπὸ τῆς θυγατρὸς μου προταθέντας ὄρους. Συνεφανήθη δὲ νὰ ἐξακολουθήσῃ οὗτος ἐκμεταλλεούμενος τὴν πηγὴν τοῦ πετρελαίου διὰ λογαριασμόν τῆς εταιρίας καταβάλλων καθ' ἐξαμηνίαν εἰς τὴν Κεντρικὴν Τράπεζαν τῆς Νέας Ὑόρκης τὸ ἀνήκον εἰς τὸ παιδίον μέρος τῶν καθαρῶν κερδῶν. Φεῦ! οὔτε τὴν πρώτην κἄν δόσιν ἐπέπωτο νὰ πληρώσῃ!... Ἡ θυγάτηρ μου ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμὲ ἐπιβιβάσασθαι τῆς *Kurthias*. Τὸ πλοῖον τοῦτο ὡς γνωστόν ἐναυάγησεν, ἀλλὰ ὑπὸ τόσον ὑπόπτους περιστάσεις ὥστε ἡ ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρία κατῴρθωσε ν' ἀπαλλαγῇ πάσης εὐθύνης. Ἐν τῷ ναυαγίῳ ἐκείνῳ ὁ μοναδικὸς κληρονόμος τοῦ Γεωργίου ἐξηφανίσθη, ἕκτοτε δὲ ὁ Νῶε Τζῶν ἔμεινε μόνος κύριος τῆς πηγῆς *Bardallias*, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καρπούμενος ἐξ αὐτῆς εἰσόδημα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδων δολαρίων!

— Δὲν ὑποπτεύθητε ποτὲ ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς ἦτο ἀναμεμιγμένους εἰς τὰ ἀλλεπάλληλα ταῦτα δυστυχήματα; ἠρώτησεν ὁ Βρέδεζορδ.

— Τὸν εἶχεν ὑποπτευθῆ, ὡς ἦτο ἐπόμενον, διότι ἡ συρροή ἐκείνη τῶν τυχαίων δῆθεν δυστυχημάτων, τὰ ὅποια ὅλα ἔτεινον εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἦτο λίαν ὑποπτος· ἀλλὰ πῶς ν' ἀποδείξω βασιμους τὰς ὑπονοίας μου, ἰδίως δὲ πῶς νὰ εὐρω ἐπαρκῆ στοιχεῖα ὅπως πείσω τὴν δικαιοσύνην νὰ ἐπιληφθῆ ἀνακρίσεων; Ἐστηριζόμενη ἐπὶ ὑποθέσεων μόνον, ἐξέυρον δὲ ἐκ πείρας πόσον ὀλίγας ἐλπίδας πρόβη νὰ ἔχη τις ἐκ τῶν δικαστηρίων εἰς διεθνεῖς ἰδίᾳ διαδικασίας. Ἐκτὸς τούτου καθήκον εἶχον νὰ παρηγορήσω τὴν θυγατέρα μου, τοιαύτη δὲ δίκη ὅχι μόνον θ' ἀνερρίπιζε τὴν ὀδύνην της ἀλλὰ καὶ θὰ ἐφαίνετο ὡς ἐξ ἀπλῆς φιλοχρηματίας κινηθεῖσα. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀπεράσισα νὰ σιωπήσω. Ἐπραξα κακῶς ἄρα γε; Δὲν τὸ πιστεύω, διότι ἔχω τὴν πεποιθήσιν ὅτι οὐδὲν θὰ κατώρθουν. Ἰδέτε, σήμερον ἔτι, εἰ καὶ συνεννοῦμεν ὅλας τὰς ἐντυπώσεις μας, ὅλα τὰ γνωστὰ εἰς ἡμᾶς γεγονότα, πόσον δύσκολον εἶνε νὰ καταλήξωμεν εἰς ἀκριβῆς τι συμπέρασμα!

— Ἄλλ' εἰς πάντα ταῦτα πῶς ἐξηγεῖτε τὸ μέρος τὸ ὁποῖον διεδραμάτισεν ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν; προσεῖπεν ὁ ἰατρὸς Σβαρευγκρόνα.

— Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ πολλῶν ἄλλων εἵμεθα ἠναγκασμένοι νὰ προσφύγωμεν εἰς εἰκασίας· ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἡ ἐπομένη εἶνε ἡ πιθανωτέρα. Ὁ Ὀδόνογαν οὗτος, μαθητευόμενος ὢν ἐπὶ τῆς *Kurthias* καὶ διωρισμένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοιάρχου, εὐρίσκειτο εἰς διαρκεῖς σχέσεις μὲ τοὺς ἐπιβάτας τῆς πρώτης θέσεως, οἵτινες συνέτρωγον μετὰ τοῦ κυβερνήτου. Ἐγνώριζε λοιπὸν βεβαίως τὸ ὄνομα τῆς θυγατρὸς μου, καὶ τὴν ἐθνικότητά της καὶ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ συντελέσῃ εἰς ἀνεύρεσίν της. Ἀνέθηκεν ἄρα γε εἰς αὐτὸν ὁ Νῶε Τζῶν ἐγκληματικὴν τινα ἐντολήν; Συνήργησε καὶ οὗτος εἰς τὸ ὑποπτον ναυάγιον τῆς *Kurthias*, ἢ ἀπλῶς μόνον ἔρριψε τὸ παιδίον εἰς τὴν θάλασσαν;— ταῦτα πάντα οὐδέποτε θὰ μάθωμεν ἀκριβῶς, διότι ὁ Ἴρλανδὸς ἀπέθανεν. Ὅπως δὲ ἦτο ὁμοῦ βέβαιον εἶνε ὅτι ἐγίνωσκε κάλλιστα ποῖαν σπουδαιότητα εἶχε διὰ τὸν πρῶτον συνέταιρον τοῦ Γεωργίου «τὸ παιδί τοῦ σωσιβίου» καὶ ὅτι τοιοῦτος ἄνθρωπος, ὅπως μᾶς παριστάνουν τὸν Ὀδόνογαν, μέθυος καὶ ὀκνηρός, θὰ ἠθέλησεν ἐξάπαντος νὰ καρπωθῆ τὸ μυστικὸν πρὸς χρηματισμὸν. Εἰξέυρον ἄρα γε ὁ Ὀδόνογαν ὅτι «τὸ παιδί τοῦ σωσιβίου» ἦτο πράγματι ζῶν; Τὸ ἔσωσεν ἄρα γε ἐπίτηδες ἀνελεύκυσας τῆς θαλάσσης καὶ ἄρεις ἔπειτα αὐτὸ παρὰ τὴν Νορβῆν ἢ ἄλλως πως; Καὶ τοῦτο εἶνε δυνατόν. Ἄλλ' ἐξάπαντος εἶχε διαβεβαίωση τὸν Νῶε Τζῶν ὅτι τὸ «παιδί τοῦ σωσιβίου» ἔζη καὶ μετὰ τὸ ναυάγιον, εἶχε καυχήθῃ ὅτι ἐγνώριζε ποῦ εὐρίσκειτο ἀναμφιβόλως δὲ θὰ ἐδήλωσε πρὸς αὐτὸν ὅτι ἔλαβε τὰ μέτρα του ὅπως, ἂν τῷ συμβῆ δυστύχημά τι, μάθῃ τὸ παιδίον τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Νῶε

Τζῶν ἠναγκάσθη τότε ν' ἀγοράσῃ τὴν σιωπὴν τοῦ ἄλλοτε μαθητευομένου τῆς *Kurthias*, αὕτη δὲ βεβαίως ἦτο ἡ πηγὴ τῶν περιοδικῶν προσόδων τοῦ Ἴρλανδοῦ ὁσάκις ἐπανεκαμπτει εἰς Νέα Ἰόρκην.

— Ὅλα αὐτὰ μοὶ φαίνονται πιθανώτατα, εἶπεν ὁ Βρέδεζορδ. Προσθέτω δὲ ὅτι ἡ ἀλληλουχία τῶν γεγονότων ἐπικυροῖ πληρέστατα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Αἱ πρώται γνωστοποιήσεις τοῦ ἰατροῦ Σβαρευγκρόνα ἐτάραξαν τὸν Νῶε Τζῶν. Ἐνόμισεν ἀπαραίτητον ν' ἀπαλλαγθῆ τοῦ Πατρίκιου Ὀδόνογαν, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ἐνεργήσῃ μὲ φρόνησιν ἀκριβῶς διότι ὁ Ἴρλανδὸς ἐβεβαίουν ὅτι εἶχε λάβῃ προφυλακτικὰ μέτρα. Ἠρκέσθη λοιπὸν εἰς τὸ νὰ τὸν ἐκποθήσῃ, πείσας αὐτὸν ὅτι ἐπέκειτο ταχεῖα παρέμβασις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης. Ταῦτα ἐξάγονται καὶ ἐξ ὧν μᾶς διηγήθη ἐν Νέα Ἰόρκῃ ὁ πανδοχεὺς τῆς *Ερουθρᾶς Ἀγκύρας* Βόουλες, καὶ ἡ σπουδὴ μεθ' ἧς ἐδραπέτευσεν ὁ Ὀδόνογαν. Ἐξάπαντος θὰ ἐνόμισεν ὅτι κινδύνευε νὰ συλληφθῆ καὶ διὰ τοῦτο μετηνάστευσε τόσον μακρὰν—μέχρι τῶν Σαμογετῶν—καὶ ὑπὸ ψευδὲς ὄνομα. Ὁ Νῶε Τζῶν, ὅστις τῷ εἶχε δώσῃ βεβαίως τὴν συμβουλὴν ἐκείνην, ἐνόμισεν ὅτι ἦτο ἀσφαλέστατος πλέον. Ἄλλ' αἱ ζητοῦσαι τὸν Πατρίκιον Ὀδόνογαν γνωστοποιήσεις ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς δεινὴν ἀνησυχίαν. Ἦλθε λοιπὸν εἰς τὴν Στοκδολμην ἐπίτηδες ὅπως μᾶς βεβαίωσῃ ὅτι ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν εἶχεν ἀποθάνῃ, ἐπίσης δὲ ὅπως ἰδίως ὄμμασιν ἴδῃ μέχρι τίνος εἶχον προχωρήσῃ αἱ ἔρευναί μας. Τέλος ἐπῆλθεν ἡ ἐκ τῆς *Βέγας* ἀνταπόκρισις καὶ ὁ ἀπόπλους τῆς *Ἀλάσκας* εἰς τὰς πολιτικὰς θαλάσσας. Ὁ Νῶε Τζῶν ἢ Τούδωρ Βράουν βλέπων τότε ἐπιχειροῦν τὸν κίνδυνον—διότι ἡ εἰς τὸν Πατρίκιον Ὀδόνογαν ἐμπιστοσύνη του ἦτο ἐλαχίστη βεβαίως,—δὲν ἀπόκησεν οἰονδήποτε ἐγκλημα νὰ διαπράξῃ πρὸς σωτηρίαν του· εὐτυχῶς τὰ πράγματα ἀπέληξαν αἰσίως, ἀλλὰ τώρα δυσνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι εὐθηνὰ τὴν ἐγλυτώσαμεν.

— Τίς οἶδε! ἴσως αὐτοὶ οὗτοι οἱ κίνδυνοι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μας! εἶπεν ὁ ἰατρὸς. Ἄν δὲν ἐναυαγοῦμεν εἰς τὴν *Κρόναρ Ξέραν*, θὰ ἐξηκολουθοῦμεν πιθανῶς τὸν πλοῦν μας διὰ τῆς Σουεζείου διώρυγος καὶ θὰ ἐφθάνομεν εἰς τὸν Βερίγγειον πορθμὸν πολὺ ἄργά ὥστε δὲν θὰ εὐρίσκομεν τὴν *Βέγαν*. Εἶνε δὲ πολὺ ἀμφίβολον ὅτι θὰ καταρθώνομεν νὰ μάθωμεν τίποτε ἀπὸ τὸν Ὀδόνογαν ἂν εὐρίσκομεν αὐτὸν μετὰ τοῦ Τούδωρ Βράουν!.. Πραγματικῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς ἡμῶν συνετέλεσαν τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς τραγικὰ συμβάντα, τὴν δὲ ἀνεύρεσιν τῆς οικογενείας τοῦ Ἐρικ ὀφείλομεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν περίπλοον ὃν ἐξέτέλεσεν ἡ *Ἀλάσκα*, καὶ εἰς τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν ἐκ τούτου ἀπέκτησεν ὁ νεαρὸς αὐτῆς κυβερνήτης,

— Ναι, εἶπεν ὑπερηφάνως ἡ κυρία Δουρριέν θωπεύουσα διὰ τῆς χειρὸς τὴν κόμην τοῦ υἱοῦ τῆς; ἡ δόξα μου τὸν ἀπέδωκε!

Ταῦτοχρόνως δὲ σχεδὸν προσεῖπε:

—... Ὅπως μοῦ τὸν εἶχεν ἀφαιρέσει τὸ ἐγκλημα, ὅπως μοὶ τὸν διεφύλαξεν ἡ ἀγαθότης ὄλων σας καὶ μοὶ τὸν ἔκαμε τοιοῦτον ὥστε νὰ ὑπερηφανεύωμαι δι' αὐτόν...

— Καὶ ὅπως ἡ μιαιρότης τοῦ Νῶε Τζὼν θὰ κάμῃ τὸν Ἐρικόμας ἕνα τῶν πλουσιωτέρων ἀνδρῶν τῆς Ἀμερικῆς! ἀνέκραξεν ὁ Βρέδεζορδ.

Πάντως ἠτένευσαν ἐπ' αὐτόν μετ' ἐκπλήξεως.

— Βεβαίως, ἀπήντησεν ὁ περιφανὴς δικηγόρος. Ὁ Ἐρικόμας δὲν εἶνε ὁ κληρονόμος τοῦ πατρὸς του εἰς τὴν κατὰ τὸ ἥμισυ κυριότητα καὶ νομὴν τῆς πηγῆς *Bardallac*;... Δὲν ἐστερήθη παρανόμως τῶν ἐξ αὐτῆς προσόδων εἴκοσι δύο ὀλόκληρα ἔτη; Διὰ νὰ διεκδικήσῃ αὐτὰς ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε υἱὸς τοῦ Γεωργίου Δουρριέν, δύναται δὲ νὰ πράξῃ τοῦτο διὰ τῆς μαρτυρίας ὄλων μας, ἀπὸ τῆς μαρτυρίας τοῦ Ἐρσεβον καὶ τῆς κυρᾶ Κατρίνας μέχρι τοῦ Μαλαρίου καὶ ἡμῶν αὐτῶν. Ἄν ὁ Νῶε Τζὼν ἀφῆκε τέκνα, τὰ τέκνα ταῦτα εἶνε ὑπεύθυνα διὰ τὴν ὑπέρογκον ταύτην καθυστέρησιν, ἥτις θ' ἀπορροφήσῃ πιθανῶς ὄλον τὸ εἰς αὐτὰ ἀνήκον μερίδιον τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου. Ἄν ὁ ἄθλιος ἐκεῖνος δὲν ἔχῃ τέκνα, τότε κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου τὸ ὁποῖον μᾶς ἀνέγνωσεν ὁ κ. Δουρριέν, ὁ Ἐρικόμας καθίσταται ὁ ἀποκλειστικὸς κληρονόμος. Ὡστε ἢ οὕτως ἢ ἄλλως ὁ Ἐρικόμας ἔχει ἐν Πενσυλβανίᾳ ἕκατὸν πεντήκοντα ἕως διακοσίων χιλιάδων δολλαρίων ἐτήσιον εἰσόδημα!...

— Αἰ, αἰ!... εἶπε γελῶν ὁ ἰατρός Σβαρνεγκρόνα, ὁ μικρὸς ψαρᾶς τῆς Νορόης ἔγεινε, βλέπω, περίφημος γαμβρός... Ἐβραβεύθη ἀπὸ τὴν Γεωγραφικὴν ἐταιρίαν, ἐξετέλεσε τὸν πρῶτον περὶ τὸν πόλον περίπλου, καὶ ἔχει πρόσοδον διακοσίων χιλιάδων δολλαρίων!... Δὲν πιστεύω νὰ εὐρίσκωνται πολλοὶ τοιοῦτοι σύζυγοι ἐν Στοκόλμῃ!... Τί λέγεις καὶ σὺ, Κάζα;

Ἡ νεᾶνις ἐγένετο περιπόρφυρος ἀκούσασα τὴν αἰφνιδίαν ἐκείνην ἐρώτησιν, ἥς ὁ θεῖος αὐτῆς δὲν ὑπώπτευε βεβαίως τὴν σκληρότητα. Ἡ Κάζα πρὸ μικροῦ ἀκριβῶς διανοεῖτο ὅτι ἐδείχθη λιαν ἀδεξία ἀπενθαρρύνεσθαι τὸ πρὸς αὐτὴν αἰσθημα τοῦ Ἐρικόμας, καὶ ὅτι ἔπρεπε τοῦ λοιποῦ νὰ μεταβάλλῃ συμπεριφορὰν.

Ἄλλ' ὁ Ἐρικόμας, παραδόξως οὐδὲν ἠσθάνετο πλέον πρὸς αὐτὴν ἀφ' οὔτου ἔθλεπεν ἑαυτὸν ὑπερτερον τῆς ἀδίκου περιφρονησεῖς τῆς. Εἴτε διότι ἡ ἀπουσία καὶ οἱ κατὰ τὰς μακρὰς νυκτερινὰς τετραωρίας διαλογισμοὶ κατέδειξαν αὐτῇ τὴν ξηρότητα τῆς καρδίας τῆς Κάζας, εἴτε δι' ἄλλο τι, εἰς τὴν ἀλαζόνα κόρην ἐδείκνυε μόνον τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίαν φιλοφροσύνην, ἥς ἐδικαιοῦτο νὰ

τύχῃ καὶ ὡς νεᾶνις καὶ ὡς ἀνεψιὰ τοῦ ἰατροῦ Σβαρνεγκρόνα.

Ἡ ἀγάπη δ' αὐτοῦ ἐτράπη ἐπὶ τὴν Βάνδαν, ἥτις ὄντως καθίστατο θελκτικωτέρα ὀσημέραι, ἀπομανθάνουσα ὑπὸ τὴν στέγην τῆς εὐγενεῖς αὐτοῦ μητρὸς καὶ εἴτι λείψανον τῶν χωρικῶν ἔξεων ὑπελείπετο αὐτῇ. Ἡ ἄκρα ἀγαθότης ἡ φυσικὴ χάρις, ἡ ἀπαράμιλλος ἀπλότης τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἐρσεβον καθίστων αὐτὴν ἀγαπητὴν τοῖς πᾶσι. Πρὶν ἔτι παρέλθωσιν ὀκτὼ ἡμέραι ἀπὸ τῆς εἰς Βαλφεραὶ ἐλευσεῖς τῆς ἡ κυρία Δουρριέν διεκήρυττεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν πλέον νὰ ἀποχωρισθῇ αὐτῆς.

Ὁ Ἐρικόμας ἔπεισε τὸν Ἐρσεβον καὶ τὴν κυρᾶ Κατρίναν ν' ἀφήσωσι τὴν Βάνδαν ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον ὅτι ἕκαστον ἔτος θὰ μετέβαινε μετ' αὐτοῦ εἰς Νορόην. Ἀπειπειράθη νὰ κρατήσῃ ἐν Βρετάνῃ ἅπασαν τὴν θετὴν αὐτοῦ οἰκογένειαν ἀναλαβὼν μάλιστα νὰ μετακομίσῃ ὀλόκληρον, παρὰ τὴν παραλίαν τῆς Βρέστης, τὸν ξύλινον οἰκίσκον, ἐν ᾧ διῆλθε τὴν νεότητά του. Ἄλλὰ τὸ σχέδιον ἐκεῖνο τῆς ἀθρόας μεταναστεύσεως ἐθεωρήθη ἀνεφικτόν. Ὁ Ἐρσεβον καὶ ἡ σύζυγός του δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μεταβάλωσιν ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ τὰς ἐξεις τοῦ βίου των. Ἀφῆκε λοιπὸν αὐτοὺς ν' ἀπέλθωσι παρασχῶν τὰ μέσα νὰ διέλθωσιν ἀνέτως τὸ ἤρμενον γῆρας των.

Ὁ Ἐρικόμας ἠθέλησε νὰ φυλάξῃ παρ' αὐτῶ τὸν Ὀθωνα τοῦλάχιστον. Ἄλλὰ καὶ οὗτος προὔτιμα τὸν ὀρμίσκον του πάντων τῶν ἐπὶ γῆς λιμένων καὶ οὐδὲν ἐπάγγελμα προέκρινε τοῦ ἀλιευτικοῦ. Ὁμολογητέον ὅτι ἡ λινοχρὸς κόμη καὶ οἱ κνανοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς Ρενίλδ, τῆς θυγατρὸς τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ἐν Νορόῃ ἐργοστασίου τοῦ Σβαρνεγκρόνα, δὲν ἦσαν ξένα πρὸς τὴν ἀκατανίκητον ἔλξιν ἣν τὸ μικρὸν νορθηγικὸν χωρίον ἐξήσκει ἐπ' αὐτόν. Τοῦτο τοῦλάχιστον συνεπέρανεν ὁ Ἐρικόμας καὶ ἡ Βάνδα ὅτε ἔμαθον ὅτι τὰ προσεχῆ «Γιούλ» (Χριστοῦγεννα) ἔμελλε νὰ νυμφευθῇ αὐτὴν.

Ὁ Μαλάριος σκοπεῖ νὰ διδάξῃ καὶ παιδαγωγῆσῃ τὰ τέκνα αὐτῶν ὡς ἄλλοτε τὸν Ἐρικόμας καὶ τὴν Βάνδαν. Ἀνέλαβε μετριοφρόνως τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν τῷ σχολείῳ τοῦ χωρίου, ἀφ' οὗ μετέσχε τῶν ὑπὸ τῆς Γεωγραφικῆς τῆς Γαλλίας Ἐταιρίας εἰς τὸν κυβερνήτην τῆς Ἀλάσκας Ἐταιρίας εἰς τὸν κυβερνήτην τῆς Ἀλάσκας ἀπονεμηθεισῶν τιμῶν. Νῦν ἐπιβλέπει τὰ τυπογραφικὰ δοκίμια τοῦ ἐξαιρέτου αὐτοῦ συγγραμματος περὶ τῆς Χλωρίδος τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν ἐκδιδόμενον ἀναλώμασι τῆς Λιναίας Ἐταιρίας. Ὁ δὲ ἰατρός Σβαρνεγκρόνα εὐρίσκειται περὶ τὸ τέλος μεγάλου ἐπιστημονικοῦ ἔργου, ὅπερ θ' ἀπαθανάτιση τὸ ὄνομα αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἐπιγενεστέροις.

Ὁ ἐπιφανὴς δικηγόρος Βρέδεζορδ εἰργάσθη ἀκαμάτως ὅπως ἀποδείξῃ τὰ ἐπὶ τῆς κυριότητος τῆς

πηγῆς Βανδαλίας δικαιώματα τοῦ Ἐρικ, ἐκέρδισε δὲ τὴν δίκην ἐν τε τῷ πρωτοδικεῖῳ καὶ τῷ ἐφετεῖῳ ἐπισφραχίσας διὰ μεγάλου θριάμβου τὸ ἐνδοξον αὐτοῦ δικηγορικὸν στάδιον.

Ὁ Ἐρικ ἅμα τῇ νίκῃ ταύτῃ καὶ τῇ ἐξ αὐτῆς περιελθούσῃ αὐτῷ μεγάλη περιουσίᾳ ἠγόρασε τὴν *Αλάσκαρ*, ἣν κατέστησε θαλαμηγὸν αὐτοῦ. Μεταβαίνει δὲ δι' αὐτῆς ἕκαστον ἔτος μετὰ τῆς κυρίας Δουρριέν καὶ τῆς Βάνδας εἰς τὴν ἐν Νορῶν θετὴν αὐτοῦ οἰκογένειαν. Καίτοι δὲ φέρεται σήμερον νομίμως τὸ ὄνομα Αἰμίλιος Δουρριέν, ἐξ εὐγνωμοσύνης παρήρτησε καὶ τὸ τοῦ Ἐρσεβον, οἱ δὲ οἰκεῖοι αὐτῷ διετήρησαν τὴν ἑξίν τοῦ καλεῖν αὐτὸν Ἐρικ.

Ἡ μήτηρ τοῦ Ἐρικ ποθεῖ ἐνδομύχως νὰ ἴδῃ τὸν υἱὸν τῆς συζευγνόμενον μετὰ τῆς Βάνδας, ἣν ἀγαπᾷ ὡς θυγατέρα αὐτῆς ἢ δ' εὐχῇ αὐτῇ σύμφωνος οὖσα καὶ πρὸς τὴν κλίσιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ καρδίας δὲν θὰ βραδύνη νὰ πραγματοποιῆται.

Ἐν τούτῳ ἡ Καζα μένει ἄγαμος ἀνομολογοῦσα καθ' ἑαυτὴν ὅτι «δὲν τὰ ἐβόλεψε καλά.» Ὁ ἰατρός Σβαρευγκρόνα, ὁ Βρέδεζορδ καὶ ὁ καθηγητῆς Χόσττετ ἐξακολουθοῦσι παίζοντες οὐίστ.

Ἐσπέραν τινὰ καθ' ἣν ὁ ἰατρός ἐφάνη ἰταμώτερος τοῦ συνήθους ἐν τῷ παιγνίῳ ὁ Βρέδεζορδ ἐνόμισε καλὸν νὰ τῷ ὑπενθυμίσῃ γεγονός τι πρὸ πολλοῦ λησμονηθέν.

— Πότε δὲ σκοπεύετε νὰ μοῦ στείλετε τὸν Πλίνιον σας τοῦ Ἄλδου Μανουτίου; εἶπε κακεντρεχῶς ἐπ' αὐτὸν ἀτενίζων. Δὲν πιστεύω νὰ δισχυρίζεσθε πλέον ὅτι ὁ Ἐρικ κατάγεται ἐξ Ἰρλανδῶν.

Ὁ ἰατρός ἔμεινεν ἐπὶ στιγμὴν ἐμβρόντητος ἐκ τῆς αἰφνιδίας ἐκείνης ἐπιθέσεως. Ἄλλ' ἀμέσως συνελθών:

— Μπᾶ! εἰς πρόφῃν πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας κατάγεται ἐκ βασιλέων τῆς Ἰρλανδίας, εἶπε μετὰ πεποιθήσεως. Διόλου παράδοξον νὰ συμβαίνει τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὴν οἰκογένειαν τῶν Δουρριέν.

— Ὡ! βεβαίως, ἀπήντησεν ὁ Βρέδεζορδ. Εἶνε μάλιστα τόσον προσάληθες ὥστε ἴσως πρέπει νὰ σᾶς στείλω καὶ τὸν Κοϊντιλιανόν μου.

ΓΛΑΔΣΤΩΝ

[Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε προηγούμε. φύλλον.]

Ἐν τῇ παρουσίᾳ προσωπογραφία πολλὰς ἀνεφέρα ἐκτιμήσεις καὶ κρίσεις λίαν τραχείας δι' ἄνδρα, ὃν πολλοὶ λατρεύουσιν ὡς ἡμίθεον. Ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς αὐτὰς ὅπως προσπαθήσωμεν διυλιζόντες καὶ καθαιρόντες αὐτὰς ἀπὸ τῆς μνησικακίας καὶ τῆς κομματικῆς ζηλοτυπίας ν' ἀνευρώμεν τὰς πραγματικὰς ἐλλείψεις. Εὐκαιρον ἐπομένως εἶνε νὰ μνημονεύσωμεν ἐνταῦθα τῆς ἀλληλοθιαδόχου ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνόδου τῶν δύο

πρωθυπουργῶν, τῶν ἐναλλὰξ διοικησάντων τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τοῦ 1868.

Ἐν ἀρχῇ ὁ νῦν ἀρχηγὸς τῶν *Ουίγων* ἦτο *τόρως*, ὁ δὲ λόρδος Βήκονσφιλδ, ὁ βραδύτερον γενόμενος ἡγέτης τῶν *τόρως*, ἦτο φιλελεύθερος. Ὁ κ. Γλάδστων ἔλεγεν ὅτι ἦτο συντηρητικὸς, ἀλλ' ἐψεύδετο πρὸς ἑαυτόν. Αἱ φιλελεύθεροι ἀρχαὶ ἦσαν ἡ βάσις τοῦ χαρακτῆρός του. Εἰς τὰ πρῶτα αὐτοῦ συγγράμματα τὰ πλήρη γενναίωσης καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὑπερπλεονάζουσιν ἐν πάσῃ γραμμῇ οἱ οἰωνοὶ προσεχῶς πολιτικῆς ἀλλαγιστικίας. Ὁ μετ' αὐτοῦ συνοδοιπορήσας ἐν Ἰταλίᾳ ἔλεγε: «Βαθύτατα ἀναμφιβόλως εἶνε ἐρριζωμένος ὁ ῥιζοσπαστισμὸς εἰς τὴν νεαρὰν ταύτην κεφαλὴν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς.» Οὕτως ἐν τῷ εἰρημῷ τῆς λογικῆς τοῦ βίου τοῦ ἀνδρός τούτου ἡ μεταβολὴ τῶν ἀρχικῶν αὐτοῦ δοξασιῶν οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ αἰφνιδίως ἀποκάλυψις τῆς ἀληθοῦς αὐτοῦ ὁρμεμφύτου κλίσεως.

Δύνεται νὰ ῥηθῆ τὸ αὐτὸ περὶ τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ, ἀπλῶς τότε Δισραέλη καλουμένου; Οὐχί, τῇ ἀληθείᾳ. Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἐκλογικῆς περιόδου βλέπων αἰφνης ὅτι ἡ ὡς φιλελεύθερου ὑποψηφιότητος αὐτοῦ ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Κέντης ἔμελλε ν' ἀποτύχῃ προσέφερε τολμηρῶς ἑαυτὸν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συντηρητικῶν ἄλλης κομπείας. Τὸ διάθημα ἦτο ὅλως ἀναιδές, ἀλλ' ὁ ἀντίπαλος τοῦ Γλάδστωνος οὐδέποτε ἐδίστασεν ἀπροβῆ εἰς τολμηρὰς πράξεις καὶ εἰς ἀπρόοπτα ἐγχειρήματα. Ἐφερε τότε μακρὰς παραγναθίδας καὶ ἐστολιζέτο διὰ παντοίων κοσμημάτων ὡς ἀγαλμάτιον Παναγίας. Εὐειδῆς καὶ καλλωπιστῆς τέλειος ἐγένετο ἀρεστός εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν διὰ τῆς κομψοπρεπειᾶς καὶ τοῦ ἐπιτετηθευμένου ἥθους του, κατέθελλε δὲ αὐτὴν διὰ τῆς ἀξίας του ὡς μυθιστοριογράφου. Αἰσθανόμενος κρείττονα τὴν θέσιν του ἐν τῷ κύκλῳ ἐκείνῳ, ὅπου εὐμενῶς ἐγένετο δεκτὸς καὶ ὅπου εὗρισκε συνδρομὴν ὅπως ἀναδειχθῆ, δὲν ἐξῆλθε πλέον αὐτοῦ. Ὁ κ. Δισραέλης ἀνέμιξε πάντοτε κατόπιν δόσιν τινὰ ἀγυρτείας εἰς τὴν πολιτικὴν του, ἢ κάλλιον εἰπεῖν δόσιν τινὰ ῥομαντισμοῦ. Εἰσήγαγε πολλάκις τὴν φιλολογίαν ἐν τῇ πολιτικῇ περικοσμῶν χυδαῖα πράγματα δι' εὐχῶν λέξεων, ἐνθουσιαζουσῶν τοὺς ἀνόητους καὶ ἐπαυξανουσῶν τὸ γόητρόν των. Ἐνθυμοῦνται ὅλοι τὴν πομπώδη φράσιν ἣν ἀπέκόμισεν ἐκ τοῦ Συνεδρίου τοῦ Βερολίνου: «Εἰρήνη μετὰ τιμῆς!

Μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ἀντιπαροβολῇ ὑπερέχει ὁ κ. Γλάδστων. Ἄλλ' ἄς εἰσέλθωμεν νῦν εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ πολιτικοῦ σταδίου τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἄς ἐξετάσωμεν αὐτὸν ἐμπράκτως. Ὁ πολιτικὸς αὐτοῦ ὀρίζων φαίνεται περιοριζόμενος ἐντὸς τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου. Πέραν τῶν Βρετανικῶν νήσων οὐδὲν βλέπει. Τὸ διάστημα δόγμα τῆς μὴ ἐπιμεβάσεως, τὸ ἀπασχολοῦν τὴν